

Vestea

Ștefan Augustin Doinaș

Șoarece sarind din gura-n gura

(pentru cei cu suflet de copil
ce-au ieșit pe brânci, printr-o spărtură,
din cetatea lor, și vin tiptil;
pentru cei fugari din bătălie,
plini de praf și asudând sub za;
pentru ucigașii cu simbrie
dornici foarte a se boteza;
pentru făcătorii de hrișoave,
care iscodind din ins în ins
colectează ghicitori și snoave
și-ntrețin legenda dinadins;
pentru regii cu domnie scurtă,
care nu mai au decât un ceas;
pentru mamele ce-și țin în burtă
plozii, ca să-i nască la popas;
pentru epilepticii în care
diavolul e pedepsit să stea
în genunchi și-n veșnica mișcare;
pentru cei călăuziți de stea;
pentru preoții în mari odajdii,
grași, pletosi, cu vată în urechi,
intonând troparele nadeșdii,
plictisiți de zeul lor cel vechi;
pentru cei cu aripi lungi pe umar
de la rai și iad; pentru femei
osândite-n gloate fără număr
fiecare prin frumusețea ei;
pentru cei ce vând pe cale leacuri
speculând durerea tuturor;
pentru cei care-au murit de veacuri
și se târâie-n urmașii lor;
pentru cei din alte universuri
și cu alte-nfățișări; și chiar
pentru autoru-acestor versuri,
călărind un falnic arnasar
care - asemeni celui din poveste -
paște numai jar și scuiță foc)

toată lumea află trista veste:

Întâlnirea nu mai are loc!